

Moj prvi fant je bil poet.
Minilo je... Odšel je v svet.
Še mnogo lepših sem našla
in našla svojega moža,
a vendar še iz davnih let
prihaja k meni moj poet.

R I B A

Lili Novy

O, še v skrivnosti zgodnjih let živeti,
v tem toplem toku, ki se v njem gubiš
in nič ne slutiš, da te preseneti
nekoč prijem, ki mu ne ubežiš,
da tvoje plavanje takó je bežno
kot lesk, ki v igri val ga valu dá,
da mórje, to razgibano, brezbrežno,
mehkó te nosi, a te ne pozna!

Še enkrat biti v vsem, še v nepoznanju
tega, da ločen od vsega si, sam,
še svetloviden biti v temnem spanju,
še božan v jasnem bdenju od premam,
še ne svoj jaz —! Okrutna vi spoznanja,
ki ste zagnala me na skalnat prod
kot ribo, ki zaman se tja zaganja,
kjer ji je tekla šumna, srečna pot!

Mordà pa seže vendar še po mene
narasel val in vrže me nazaj
v to večno vrenje, ki preraja, žene,
v ta zmeraj spet oživljeni sijaj.
V skrivnosti poznih let se vse pregiba,
potaplja se — valovi pa rastó —.
V šumeč in silen tok zaplava riba
in šumna sila se prelije v njo.